

egne Ord ret høje Gebyr. Embedsmændene, Underøvrighederne, som allerede nu have en Del Ulejlighed med disse Sager, ville fremdeles blive nødte til vedblivende at have denne Ulejlighed uden at faa noget Vederlag derfor. Jeg skal derfor saa indtrængende, som jeg formaar, anmode det høje Ting om ikke at vedtage det Ændringsforslag, der er stillet til Finanslovforslagets § 5.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Da jeg fik Udkastet til Udvalgsbetænkningen, saa jeg, at der stod, at visse Punkter vare tagne op til nærmere Overvejelse, og jeg antog; at naar Finansudvalget fik Oplysning om de omtalte Punkter, man da vilde frafalde dem, thi jeg kunde ikke tro, at dette høje Ting vilde foretage Forandring paa disse Punkter, som her for mit Vedkommende ere opstillede, og jeg kunde saa meget mindre tro det, som man i Betænkningen har paaberaabt sig, at man i Fremtiden vilde tage saadanne Ting op til indgaaende Undersøgelse, som fra et konservativt Standpunkt maatte være fornødent. Jeg gaar nemlig ud fra, at disse Forslag, som her ere stillede op paa Finansloven fra min Side, noget mere gaa ud paa at fremme Foranstaltninger, som man fra et konservativt Standpunkt kunde ønske fremmet, end paa det modsatte. Nu hedder det fremdeles i Betænkningen her, at de omtalte Punkter staa til nærmere Overvejelse, at man vil „tage enkelte Punkter op til nærmere Overvejelse“, men faktisk ere de jo tagne op, ikke til Overvejelse, men til Beslutning. Sagen vil saa blive ført videre, og man faar en Forhandling om disse Punkter mellem Tingene. Jeg skal her indskrænke mig til at anbefale at stemme imod disse Ændringsforslag, som her ere stillede, og jeg skal ganske kortelig nævne mine Grunde, hvorfor jeg har foreslaaet disse Poster paa Finansloven.

Det første Ændringsforslag, som vedrører mit Budget, er Ændringsforslag under Nr. 2 om at nægte en forhøjet Understøttelse til forhenværende Seminarielærer Gulbrandsen. Denne Mand har været ansat dels i Folkeskolen i 11 $\frac{2}{3}$ Aar og dels ved Ranum Statsseminarium i 8 Aar, han har altsaa tjent Staten i ca. 20 Aar. Da han blev afskediget, var det i en meget stærkt spændt politisk Periode, og at der blev taget politiske Hensyn ved hans Afskedigelse, derom nærer vist ingen Tvivl. Han blev afskediget ikke alene uden Pension — thi man havde ikke nogen Pen-

sionslov for Seminarier den Gang — men uden at vedkommende Minister fandt sig beføjet til at indstille ham til Understøttelse, hvilket ellers vilde have været det sædvanlige. Det lykkedes saa siden ved Overenskomst her paa Rigsdagen med den daværende Kultusminister at faa indført en Understøttelse til Manden paa Finansloven. Det, her foreslaas, er at forhøje Understøttelsen, ikke til nogen urimelig Størrelse, tværtimod, naar vi tage Hensyn til, at Manden virkelig har været en anerkendt dygtig Lærer, og til, at han nu, om han ikke havde været afskediget, kunde have siddet som Seminarielærer med en Lønning af 3,000 Kr., tror jeg, man maa sige, at denne Understøttelse, som i alt vil andrage 1,200 Kr. aarlig, naar dette bliver vedtaget, ikke er for stor. — Jeg skal ikke følge den ærede Ordfører i hans Betragtninger om, hvilke andre Understøttelser han kunde have ønsket her paa Finansloven. Hans Udtalelser om Professor Heiberg skal jeg slet ikke røre ved, jeg har jo stillet Forslag vedrørende ham, og jeg har i Folketinget beklaget, at det ikke er blevet tiltraadt. Men jeg mener, at den her foreliggende Sag i og for sig er god og rigtig, og at den derfor bør vedtages. Jeg har ikke oprindeligt stillet Forslaget, men jeg har sluttet mig til det og gjort Sagen til min, og det vil jeg fremdeles gøre.

Det næste Punkt er et Forslag om at nægte en Anmærkning. Denne Anmærkning gaar ud paa at give Administrationen Ret til at beregne Pogeskolelærerindernes Lønningstillæg, naar de gaa over til Forskolen, paa anden Maade, end man kan beregne den efter Lov 24de Marts 1899, og ligeledes for Biskolelærere. Saa vidt man kan skønne — Beregningerne ere ikke udførte i det enkelte — omhandler den meget indskrænket Summe, men den har jo sin Betydning for disse Personer, den angaar. Det er en Beregning, som skal finde Sted efter Skoleloven, som den nu er ført igennem; Ancienniteten bliver forhøjet, for saa vidt som vedkommende Læreinder og Biskolelærere kunne medregne deres tidligere Embedstid eller rettere deres Funktionstid, men dog kun med Halvdelen og kun for saa vidt de have fungeret over fire Aar. Da nu det ærede Flertal i Betænkningen erklærer, at det er et Punkt, som det i og for sig ikke vil uudsætte sig, naar det blot bliver opført paa særlig Lov, altsaa erkender, at det er en Bestemmelse, mod hvilken der i Realiteten ikke kan indvendes noget, synes det i Virkeligheden at være en ren Forma-